

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Janou Příbylovou ve věci

- žalobců: **a) Mgr. V. K., Xxx,**
 Xxx, Xxx
- b) Rehabilitace Karlovy Vary s. r. o., IČO 04819021,**
 sídlem Dvořákova 468, 363 01 Ostrov,
- c) SVR – společnost pro vývojovou rehabilitaci o. p. s., IČO 26353253,**
 sídlem Dvořákova 468, 363 01 Ostrov,
- všichni zastoupeni advokátem Pavlem Uhlem,
sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5,
- proti
žalovaným: **1) RL-CORPUS s. r. o., IČO 61942588,**
 sídlem Mošnerova 1183/1, 779 00 Olomouc,
- 2) Mgr. M. K., Xxx,**
 Xxx, Xxx
 žalovaní 1) a 2) zastoupení advokátem Mgr. Michalem Zahnášem,
 sídlem tř. Svobody 645/2, 779 00 Olomouc,
- 3) Mgr. B. V., Xxx,**
 Xxx, Xxx
 zastoupený advokátem Mgr. Radkem Jilgem,
 sídlem Karoliny Světlé 1013/14, 11000 Praha,
- 4) Internationale Vojta Gesellschaft (Gesellschaft für Diagnostik und**
 Therapie nach Dr. Vaclav Vojta) e. V.,
 sídlem Siegen, Wellersbergstrasse 60, Spolková republika Německo,
 zastoupená advokátkou JUDr. Alicí Kubovou Bártkovou, M. E. S.m

XXXX XXX XXX XXXXX XXX XXX XXXXXXXXXXXXXXXX.

XXXX XXX XXX XXX XXX XXX XXXXXXXXXXXXXXXX.

XXXX XXX XXX XXX XXX XXX XXXXXXXXXXXXXXXX.

XXXX XXX XXX XXXXX XXX XXX XXXXXXXXXXXXXXXX.

se zamítá.

- III.** Žaloba o uložení povinnosti žalovanému č. 1 zaplatit žalobci a) částku 66 667 Kč, žalobci b) částku 66 667 Kč a žalobci c) částku 66 666 Kč, se zamítá.
- IV.** Žaloba o uložení povinnosti žalovanému č. 2 zaplatit žalobci a) částku 33 334 Kč, žalobci b) částku 33 333 Kč a žalobci c) částku 33 333 Kč, se zamítá.
- V.** Žaloba o uložení povinnosti žalovanému č. 3 zaplatit žalobci a) částku 33 334 Kč, žalobci b) částku 33 333 Kč a žalobci c) částku 33 333 Kč, se zamítá.
- VI.** Žaloba o uložení povinnosti žalovanému č. 4 zaplatit žalobci a) částku 66 667 Kč, žalobci b) částku 66 667 Kč a žalobci c) částku 66 666 Kč, se zamítá.
- VII.** Žalobci a), b) a c) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému č. 1 náhradu nákladů řízení ve výši 37 662,73 Kč k rukám jeho právního zástupce a to do tří od právní moci rozsudku.
- VIII.** Žalobci a), b) a c) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému č. 2 náhradu nákladů řízení ve výši 37 662,73 Kč a to do tří od právní moci rozsudku.
- IX.** Žalobci a), b) a c) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému č. 3 náhradu nákladů řízení ve výši 38 901,50 Kč k rukám jeho právního zástupce a to do tří od právní moci rozsudku.
- X.** Žalobci a), b) a c) jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalovanému č. 4 náhradu nákladů řízení ve výši 112 344 Kč k rukám jeho právního zástupce a to do tří od právní moci rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 9.11.2017 žádali žalobci výše uvedené výroky s odůvodněním, že všichni žalobci podnikají v oboru vzdělávacích služeb nebo v oboru zdravotnických služeb a používají metodu nazvanou Vojtova metoda xxx. Žalobce a) podniká v oboru rehabilitačních služeb a fyzioterapie. Žalobce b) podniká v oboru rekondičních, regeneračních a zdravotnických služeb. Žalobce c) rovněž podniká v oblasti vzdělávání v téže oblasti, včetně akreditovaného vzdělávání. Žalobce a) vyvinul novou metodu rehabilitační terapie, kterou nazval Vojtova metoda xxx, respektive rozvinul již existující rehabilitační metodiku, tzv. Vojtovu metodu. Tuto metodu nadále aplikuje ve své praxi. Žalobce pod bodem a) sepsal o

problematice odbornou knihu. Žalovaný č. 1 je subjekt, který komerčně zastřešuje činnost jiných osob poskytujících rovněž služby v oblasti rehabilitace a je držitelem akreditace ke školení ve Vojtově metodě (v původní podobě této metodiky). Žalovaní č. 2 a 3 jsou osoby, které podnikají v oblasti rehabilitačních služeb a poskytují i vzdělání. Žalovaný č. 4 je subjekt, jenž plní podobnou roli v zahraničí, činnost koordinuje a garantuje a má zájem na výsledku soutěže. Žalobci i žalovaní se pohybují na stejném trhu poskytování služeb v oblasti rehabilitace a v oblasti rekondičních a rehabilitačních služeb, dále v oblasti vzdělávání v oblasti rehabilitace. Žalovaní soustavně šíří o žalobcích nepravdivé informace. Konkrétně žalovaný č.1 - dopis ze dne 17. ledna 2016, hromadný mail zaslaný Bc. V. K. S. dne 18. ledna 2016 a podepsaný Bc. V. K. S. a Mgr. B. V., a sepis a rozeslání stanoviska „*Stanovisko RL-Corpus s.r.o. a ČESKÉ VOJTOVY SPOLEČNOSTI – výukový tým z.s. (ČVS) k publikaci Mgr. V. K.: Xxx xxx xxx xxx*“ ze dne xxx. Žalovaný č.2 – přihlášení se ke stanovisku „*Stanovisko RL-Corpus s.r.o. a ČESKÉ VOJTOVY SPOLEČNOSTI – výukový tým z.s. (ČVS) k publikaci Mgr. V. K.: Xxx xxx xxx xxx*“ ze dne xxx. Žalovaný č.3 - dopis ze dne 17. ledna 2016, hromadný mail zaslaný Bc. V. K. S. dne 18. ledna 2016 a podepsaný Bc. V. K. S. a Mgr. B. V., a sepis a rozeslání stanoviska „*Stanovisko RL-Corpus s.r.o. a ČESKÉ VOJTOVY SPOLEČNOSTI – výukový tým z.s. (ČVS) k publikaci Mgr. V. K.: Xxx xxx xxx xxx*“ ze dne xxx. Žalovaný č.4 - dopis V. T. sepsaného W. M., jenž je statutárním orgánem 4. žalovaného ze dne 29. března 2016, sdělení „Kauza s V. K.“ na webu xxx a sdělení na webu xxx. V těchto jsou nepravdivá tvrzení: žalobci neprovádějí Vojtovu metodu odborně a správně, a to mimo jiné proto, že neabsolvoval výuku Vojtovy metody v institutu IVG, žalobci nemají kompetence se k Vojtově metodě vyjadřovat a školit ji a mají omezené povědomí o Vojtově metodě a jejich brožura a kniha uvádí informace, které nejsou v souladu s principy Vojtovy metody, žalobci provozují aktivitu, kterou texty výslovně označují jako rizikovou a nebezpečnou, žalobci nevyužívají zpětnou vazbu, což je standardní vědecká metoda ověřování, žalobci narušují údajné „jediné právo“ rozvíjet Vojtovu metodiku, které vlastní Internationale Voita Gessellschaft, e.V., přičemž z hlediska práva k nehmotným statkům je tato informace zjevně nepravdivá, protože taková věcná a ani právní „ochrana“ neexistuje, a posledně že žalobci provozují terapie, před níž žalovaní varují všechny rodiny a doporučují, aby své děti svěřovali do péče kompetentních terapeutů, které lze nalézt v registru RL-Corpus. Žalobce a) zakládal Vojtovou společnost, budoval systém vzdělávání v této oblasti, na vzdělávání Vojtovy metodiky se aktivně podílel, zvláště jako organizátor kursu v roce 1991. Tvrzení o nebezpečnosti a rizikovosti metody XXX rozvíjené žalobcem a) nemá oporu v žádném vědecky uznatelném postupu. Tvrzení žalovaných, že žalobci narušují údajné „jediné právo“ rozvíjet Vojtovu metodiku odporuje základním právům na svobodné bádání. Tvrzení žalovaných mají dopad na dobrou pověst žalobců, dále se šíří, účinek je devalvující, vliv byl zaznamenán na žalobci organizované mezinárodní konferenci i při komunikaci s kolegyní z USA. Žalobce a) navázal v minulosti spolupráci s Jihočeskou univerzitou, která ji na základě uvedených nepravdivých informací odepřela, tím mu vznikla, mimo jiné závažná újma. Ze stejných důvodů odstoupil od rozpracované dvouleté spolupráce s Fakultou tělesné výchovy a sportu v Praze, a to jménem této fakulty doc. Ing. F. Z., Ph.D. Rozsah snížení dobré pověsti lze považovat za největší možný, respektive prakticky likvidační v oboru zdravotnictví a vzdělávání. V obou těchto oborech je neporušené goodwill (dobrá pověst) základní podmínkou potřebnou pro pozitivní renomé v očích fyzioterapeutů, lékařů a především pacientů, zvláště pak rodičů dětských pacientů. Žalobci tedy uzavírají, že mají za to, že se žalovaní dopustili nekalosoutěžního jednání. Webové stránky xxx provozuje žalovaný č. 4, stránky xxx provozuje jiný subjekt, ale publikace stanoviska, které je žádáno k odstranění, byla na základě prosby, pokynu či jiného aktu žalovaného č. 4. Žalobci vidí v jednání žalovaných zlehčování, žalobci nemusejí dokazovat hrozbu opakování, postačí jen, že bylo nekalosoutěžně jednáno. Ohledně nemajetkové újmy žalobci netvrdí, že by byla zasažena jejich osobnostní sféra, tvrdí, že zásah způsobil faktickou újmu, poskytnutí zadostiučinění v penězích je výchozí řešení. Žalobci nemusí dokazovat hrozbu opakování, když stačí nekalosoutěžní jednání i v případě odstraňovacího a zákazového výroku.

2. Žalovaní č. 1 až 3 navrhli zamítnout žalobu s tím, že v době jednání žalobci neměli akreditaci Ministerstva zdravotnictví, tedy nebyli soutěžiteli. Žalobce a) získal akreditaci až později. Jednání bylo v dobré víře směrem k pacientům, neb do doby získání licence neměli žalovaní žádnou záruku, že jsou žalobci oprávněnými metodou šířit. Způsob upozornování přestal po získání akreditace. Nejsou naplněny ani ostatní znaky nekalé soutěže, neb se nejedná o jednání v rozporu s dobrými mravy soutěže. Naopak žalobci užitím názvu vyvolávají nebezpečí záměny a parazitují na pověsti.
3. Žalovaný č. 3 pak i doplnil, že žalobci netvrdí ani neprokazují zásah do nemateriální sféry. Všechny e-maily i stanoviska byla činěna jménem žalovaného č. 1, kterého je žalovaný č. 3 jednatelem. Žalobce b) byl do obchodního rejstříku zapsán až 17.2.2016, zásahy jsou tedy před jeho vznikem.
4. Žalovaný č. 4 navrhl zamítnutí žaloby s tím, že se na žalovaného obrátila Unie fyzioterapeutů České republiky (jinak také „UNIFY ČR“) dopisem ze dne 9.3.2016, kterým žádala o vyjádření ke skutečnosti, že byla k Ministerstvu zdravotnictví podána žádost o akreditaci výukového programu Vojtova metodika xxx a o zodpovězení následujících otázek: 1) má žalovaný č. 4 informace o programu XXX? 2) je pro žalovaného č. 4 tento přístup přijatelný? 3) získal Mgr. V. K. vzdělání ve Vojtově metodě nebo získal povolení či certifikaci k vyučování Vojtovy metody? Na tuto výzvu žalovaný č. 4 reagoval svým dopisem ze dne 29.03.2016 adresovaným UNIFY ČR, když uvedl, že Mgr. V. K., dle jemu dostupných informací, neabsolvoval žádný vzdělávací kurz certifikovaný v souladu se standardy a pokyny žalovaného č. 4, a také nedisponuje kvalifikací k vyučování Vojtovy metody dle totožných standardů. Žalovaný č. 4 konstatoval jemu známé informace, přičemž žádné z těchto tvrzení není nepravdivé. Dále žalovaný č. 4 uvedl, že XXX není lege artis implementovanou metodou poskytování Vojtovy metody, vysvětlil základní principy Vojtovy metody a rizika spojená s nesprávným provedením Vojtovy metody. Žalovaný č. 4 konstatoval, že Mgr. V. K. nedisponuje oprávněním od žalovaného č. 4 a není oprávněn vyučovat Vojtovu metodu, což žádný ze žalobců nepopírá. Jako nebezpečné a matoucí žalovaný č. 4 označil pouze použití názvu „Xxx xxx xxx xxx“, neboť obě metody spočívají na odlišných principech. Žalovaný č. 4 se pouze distancuje od použití názvu „Vojtova metodika“ v označení XXX. Ve stanovisku uvedeném na svých webových stránkách výslovně uvádí, že nechce hodnotit a nehodnotí metodu XXX jako takovou, ani nikoho z žalobců. Vyjádření ohledně toho, že žalobce a) nemá právo rozvíjet Vojtovu metodiku, pak se jedná o vyjádření xxx pana Dr. Václava Vojty, který Vojtovu metodiku vyvinul, paní V. W. V.. Toto vyjádření tedy nelze přičíst žalovanému č. 4. Žalovaný č. 4 je dobročinným spolkem založeným dle německého práva roku 1984 samotným panem Dr. Václavem Vojtou, který byl až do své smrti v roce 2000 předsedou představenstva, spolek se věnuje výlučně k veřejně prospěšným účelům a žádná z činností spolku není zaměřena na získání zisku, účelem je poskytování spolehlivých referencí a informací o Vojtově metodě spotřebitelům. Záměrem žalovaného č. 4 nebylo ovlivnění hospodářského výsledku jakéhokoliv ze žalovaných či žalobců, ale poskytnutí pravdivých informací veřejnosti a UNIFY ČR tak, jak mu ukládají stanovy. Informování spotřebitelů o skutečnosti, že XXX nijak nesouvisí s Vojtovou metodou. Žalovaný č. 4 není soutěžitelem a ani soutěžitelem ad hoc. Metodu žalobce žalovaný nijak neočerňuje, jen se vymezuje kvůli názvu, který je zavádějící. Mgr. V. K. se dle svých slov pravděpodobně domnívá, že by o metodu „Xxx“ nejevila zájem ani veřejnost. Neinformovanému spotřebiteli navíc název XXX může implikovat, že se jedná o vylepšenou verzi Vojtovy metody. Může ze strany žalobců jednat o parazitování na pověsti Vojtovy metody. Žalovaný č. 4 nejednal v rozporu s dobrými mravy soutěže. Žalovaný č. 4 nemá vliv na stránky xxx ani xxx. Pokud žalobci namítají zlehčování, pak žalovaný č. 4 namítá, že se jednalo o oprávněnou obranu. Peněžitá náhrada nemajetkové újmy představuje subsidiární způsob, pokud jiná forma není dostačující.

5. Po provedeném dokazování učinil soud následující závěr o skutkovém stavu.
6. Dopisem ze dne 17.1.2016 bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 sdělil, že se k němu dostala informace o tom, že žalobce a) činí kroky k realizaci kurzu Vojtova metoda xxx xxx. Je uvedeno, že žalobce a) není absolventem certifikovaného kurzu, není v odborném kontaktu s Mezinárodní Vojtovou společností, výukovými terapeuty, nezaznamenali publikace a jsou přesvědčeni, že nemá kompetence se k Vojtově metodě vyjadřovat, natož ji školit. Brožurka, text, který takto nazval, dokazuje, že jeho informace o VM jsou velmi omezené a na mnoha místech se nacházejí i odborné chyby. Informace, které ve své brožuře žalobce a) předkládá, nenavazují na principy, které prof. Vojta popsal. Na základě výše uvedeného považují aktivitu žalobce a) za rizikovou. Je to aktivita člověka, který pracuje izolovaně a nemá zpětnou vazbu. Bylo by žádoucí, aby metodický postup, který ve své praxi využívá, nazval metodou dle K.. Dopis označen na konci jménem ředitelky a jednatelky žalované č. 1 a uvedeno jméno žalované č. 3 s označením předseda spolku ČESKÁ VOJTOVA SPOLEČNOST – výukový tým, z.s. IČO 03702243.
7. E-mailem ze dne 18.1.2016 bylo prokázáno, že stanovisko ze dne 17.1.2016 bylo rozesláno celkem 17 e-mailových adres a je uvedeno, že se z pozice odborného garanta certifikovaného kurzu Vojtovy metody a z pozice České společnosti VM v ČR vyjadřují v příloze. Email označen na konci jménem ředitelky a jednatelky žalované č. 1 a uvedeno jméno žalované č. 3 s označením předseda spolku ČESKÁ VOJTOVA SPOLEČNOST – výukový tým, z.s. IČO 03702243. Jako příloha dopis ze dne 17.1.2016.
8. Stanoviskem RL-Corpus s.r.o. a ČESKÉ VOJTOVY SPOLEČNOSTI – výukový tým, z.s. k publikaci Mgr. V. K.: Xxx xxx xxx xxx bylo prokázáno, že žalovaná č. 1 uvedla, že vzhledem k množícím se dotazům se spolu s Českou Vojtovou společností distancují od konceptu představeného v publikaci žalobce a). Fakta tam uváděná nenavazují na principy, které prof. Vojta popsal a se kterými nyní pracují výukové týmy v ČR a v zahraničí. Mgr. K. není absolventem certifikovaného kurzu Aplikace vývojové kineziologie dle Vojty v dětském a v dospělém věku.. Nedisponuje oprávněním k výuce Vojtovy metody, které vydává Mezinárodní Vojtova společnost se sídlem v Německu. Výukové týmy nejsou s žalobcem a) v kontaktu. To, že se metodika Mgr. K. nazývá Vojtovou metodou (byť s přívlastkem xxx), považujeme za velmi zavádějící a odborně matoucí. Stanovisko označeno na konci jménem ředitelky a jednatelky žalované č. 1 a uvedeno jméno žalované č. 3 s označením předseda spolku ČESKÁ VOJTOVA SPOLEČNOST – výukový tým, z.s. IČO 03702243. Stanovisko publikováno v Bulletinu č. 137 UNIFY srpen 2017.
9. Vyjádřením klinické zájmové skupiny terapeutů Vojtovy metody k publikaci Mgr. K.: Vojtova metodika xxx xxx, bylo prokázáno, že žalovaný č. 2 jako předseda KZS TVM uvedl a zveřejnil stanovisko RL-Corpus s.r.o. a dále uvedl, že po prostudování knihy neshledávají přímou návaznost na principy Vojtovy metody a označení vnímají jako zavádějící a odborně matoucí. Klinická zájmová skupina se plně staví za prohlášení, které vydala ČESKÁ VOJTOVA SPOLEČNOST – výukový tým, z.s. a RL-Corpus s.r.o.
10. Dopisem V. T. ze dne 9.3.2016 bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 byl předsedou UNIFY ČR požádán o radu ohledně „nové metody“ Xxx xxx xxx xxx.
11. Odpovědí na dopis ze dne 29.3.2016 bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 odpověděl předsedovi UNIFY ČR na dotaz, když sdělil, že pan V. K. podle dostupných informací úspěšně nedokončil žádný z kurzů pro výukové terapeuty uznávané IVG. Úspěšně absolvované vzdělávání se uznává osvědčením, které absolvent obdrží. Pan K. nemá oprávnění k výuce Vojtovy metody nebo diagnostiky podle Vojty podle standardů a směrnic IVG k realizaci rozšiřujícího vzdělávání lékařů a fyzioterapeutů. Obdrželi jsme program Vojtova metodika xxx xxx vyvinutým panem K. od

výukových terapeutů Vojtovy metody v České republice uznaných a podrobně jsme ho prověřily. Tento program není Vojtovou metodou prováděnou lege artis. Prvky reflexní lokomoce podle Vojty se zde používají mimo jiného v kombinaci s různými pomůckami a je tvrzeno, že se jedná o kompletně novou terapeutickou aplikaci podle Vojty. To je – nejen z hlediska IVG – nebezpečné mylné pojetí. Terapie představená panem K. neodpovídá rozsáhle validované Vojtově terapii podle prof. MUDr. Václava Vojty. Pan K. používá některé prvky Vojtovy metody a kombinuje je s jinými cvičeními a pomůckami. Je zavádějící a nebezpečné, aby používal pro svoji terapii název Vojtova metodika xxx xxx. Spojení s obsahem a názvem terapie podle Vojty používané panem K. není pro mezinárodní Vojtovu společnost akceptovatelné.

12. Dopisem V. T. ze dne 19.6.2017 bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 byl předsedou UNIFY ČR požádán o zodpovězení třech dotazů ohledně Vojtovy metodiky xxx.
13. Odpovědí na dopis ze dne 20.6.2017 bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 odpověděl předsedovi UNIFY ČR na dotaz z 19.6.2017.
14. Vyjádřením společnosti Internationale Vojta Gesellschaft (Gesellschaft für Diagnostik und Therapie nach Dr. Vaclav Vojta) e. V. k léčebné metodě pana Mgr. V. K. z Xxx, Česká republika, bylo prokázáno, že profesní sdružení UNIFY ČR v březnu sdělilo, že žalobce a) předložil akreditační komisy Ministerstva zdravotnictví svůj program léčebné metody, nazvaný Vojtova metoda xxx xxx, UNIFY ČR požádala IVG o informaci, zda má IVG informace o tomto programu a zda je pan Mgr. K. vyškoleným ve Vojtově metodě a zda je zmocněn k tomu, aby tuto metodu vyučoval. Na to IVG zaslala českému svazu UNIFY své vyjádření. Protože pan Mgr. K. získal akreditaci, považuje IVG za nutné zveřejnit svůj názor k léčebné metodě Mgr. K.: Pan Mgr. K. neabsolvoval úspěšně žádné školení k Vojtově metodě, které by IVG uznávala, pan Mgr. K. rovněž nezískal od IVG žádnou kvalifikaci jako školící terapeut pro výuku Vojtovy metody, tzn. že není podle standardů a směrnic IVG způsobilý k tomu, aby vyučoval reflexní lokomoci a Vojtovu diagnostiku. Léčebná metoda tzv. reflexní lokomoce vyvinutá prof. dr. Václavem Vojtou se výrazně odlišuje od metody, kterou prezentuje pan Mgr. K. ve své knize Vojtova terapie xxx xxx zveřejněné v roce 2017. Pan Mgr. K. v této knize a veřejně prezentuje jím vyvinutou terapeutickou metodu jako účinnější a šetrnější pokračování Vojtovy metody. To je podle názoru IVG zavádějící a využívání světově známého názvu Vojtovy metody. IVG se distancuje od užívání jména Vojtova ze strany pana Mgr. K.. IVG poukazuje na to, že Vojtova metoda se musí provádět velice pečlivě, a proto by ji měli provádět pouze fyzioterapeuti, kteří byli vyškolení ve školících centrech certifikovaných společností IVG. Kvůli odpovědnosti za Vojtovu metodu se IVG v roce 2016 cítila povinna se před Českým svazem UNIFY ČR v každém ohledu distancovat od terapeutické metody vyvinuté Mgr. K., dokud bude Mgr. K. názvem své terapeutické metody vyvinuté Mgr. K. budít dojem, že používá Vojtovou metodou reflexní lokomoce, musí IVG netrvat na tom, že se od této metody distancuje.
15. Printscreen webové stránky xxx označeno „Kauza s Mgr. V. K.“ bylo prokázáno, že byla zveřejněna informace a názory, které uvedla V. W. V..
16. Výpisem z obchodního rejstříku ohledně žalobce b) bylo prokázáno, že tento vznikl dne 17.2.2016.
17. Rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 19.4.2017 bylo prokázáno, že téhož dne byla udělena akreditace žalobci c) k uskutečňování vzdělávacího programu.
18. Informací o webu xxx bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 je jeho majitelem, je odbornou společností sdružující vyučující Vojtovy metody a tvoří společně standardy pro vzdělávání.

19. Rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje z 12. ledna 2016 bylo prokázáno, že žalobce b) má od 15.1.2016 oprávnění k poskytování zdravotních služeb.
20. Výpisem z živnostenského rejstříku ohledně Mgr. M. K. bylo prokázáno, že tento má od 2012 oprávnění na rekondiční a regenerační služby.
21. Rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 22.7.2019, 934/2019 a rozhodnutím Ministerstva zdravotnictví ze dne 22.7.2019, 54492/2018, bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 má akreditaci k uskutečňování vzdělávacího programu.
22. Výpisem Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb bylo prokázáno, že od 1990 je žalovaný č. 1 poskytovatelem zdravotních služeb.
23. Výpisem OR ohledně RL-CORPUS s.r.o., bylo prokázáno, že žalovaný č. 3 je jednatelem žalovaného č. 1 od 27.11..2002.
24. Výpisem webové stránky RL-CORPUS s.r.o. bylo prokázáno, že žalovaný č. 1 o sobě uvádí, že je zdravotnické zařízení, které vzniklo v roce 1994 s akreditací od roku 2005.
25. Výpisem z živnostenského rejstříku ohledně B. V. bylo prokázáno, že tato má od roku 2012 zapsány rekondiční a regenerační služby.
26. Výpisem z rejstříku sdružení u Okresního soudu ohledně žalovaného č. 4 ve spojení se stanovami sdružení žalovaného č. 4 bylo prokázáno, že žalovaný č. 4 podporuje výlučně a přímo veřejně prospěšné účely, účelem sdružení je podpora a využití lokomočního principu v diagnostice a terapii dle vědeckých poznatků vyvinutých Dr. V. Vojtou a působí nezištně.
27. Zápisem z ustavující schůze ze dne 24.4.1984 bylo prokázáno, že téhož dne bylo založeno sdružení a jeho předsedou byl Dr. Václav Vojta.
28. Výpisem webové stránky www.vojtovametoda.com bylo prokázáno, že ČESKÁ VOJTOVA SPOLEČNOST – výukový tým, z.s. vznikla v roce 2014 a sdružuje terapeuty, kteří se podílejí na výuce Vojtovy metody. Mezi výukovými terapeuty je i žalovaný č. 2 a č. 3.
29. E-mailovou korespondencí I. H. z 26. srpna 2016 v 2:23 bylo prokázáno, že tato se nejprve dne 25.8.2016 žalobce a) ptala, zda by to neměl nazvat svou metodou a následně jí žalobce a) odpověděl, že to promýšlel a nemůže, když v řadě zemí má VM dobrý zvuk, a tam bude snadno pochopitelné, o co ve XXX jde, a tam, kde má VM konotaci negativní tortury to může vyvolat zájem. K. metodika nikoho nebude zajímat. Ještě je to jedna okolnost, a to, že je zavázán vydat knihu o XXX, na kterou dostal grant. Nikoli o nějaké neznámé metodě K., na to mu z NF žádné peníze nedali.
30. Email ze dne 28.8.2018 V. V. bylo prokázáno, že pan V. sdělil, že změnil fyzioterapeuta, když navazoval na mail žalobce a), v němž vysvětloval svou metodu a že tato není dosud běžně mezi lékaři známa. Tento email navazoval na prvotní dotaz pana V., který uvedl, že si myslel, že cvičí oficiální Vojtovku, dvě lékařky vyvrátily informace od žalobce a), žádal i studie o tom, že metoda žalobce a) je účinnější a všichni doktoři mu vysloveně říkali, že má dávat syna na břicho a žalobce a) argumentoval, proč nedávat.

31. Článkem Intenzivní fyzioterapie pacientky po míšní lézi Vojtovou metodikou xxx xxx – XXX bylo prokázáno, že žalobce a) publikoval článek v září 2019.
32. Výpisem webových stránek v analýze historie webových stránek společnost RL-CORPUS bylo prokázáno, že soubor nazvaný stanovisko byl na webu k 21.7.2017 i k roku 2021 v aktualitách roku 2017.
33. S ohledem na skutečnost, že jeden z žalovaných je osobou založenou v Německu a se sídlem stejně, soud zkoumal, jaký právní řád užít při posuzování právního vztahu mezi žalobci a žalovaným č. 4. Soud vyšel z nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II), podle nějž platí, že v případě nekalé soutěže je rozhodným právem právo země, ve které dochází nebo pravděpodobně dojde k narušení soutěžních vztahů nebo společných zájmů spotřebitelů (článek 6). Právní úprava má tedy preventivní charakter, obdobně, jako to pro oblast procesní bylo dovozeno judikatorně Soudním dvorem EU. Pokud ovšem jednání z nekalé soutěže postihuje výlučně zájmy určitého soutěžitele, použije se obecný článek 4 nařízení (článek 6 bod 2). Podle článku 4 nařízení platí, že je rozhodným právem pro mimosmluvní závazkové vztahy, které vznikají z civilních deliktů, právo země, kde škoda vznikla, bez ohledu na to, ve které zemi došlo ke skutečnosti, jež vedla ke vzniku škody, a bez ohledu na to, ve které zemi nebo kterých zemích se projeví nepřímé následky této skutečnosti. Soud má tedy za to, že rozhodným je právo České republiky, neb žalobci požadují odškodnění za škody jim vzniklé v místě, kde jsou jejich zájmy, tedy v České republice, a současně namítají i narušení soutěžních vztahů v České republice.
34. Podle ust. § 2976 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, (dále jen „občanský zákoník“), kdo se dostane v hospodářském styku do rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům, dopustí se nekalé soutěže, která se zakazuje.
35. Podle ust. § 2988 občanského zákoníku osoba, jejíž právo bylo nekalou soutěží ohroženo nebo porušeno, může proti rušiteli požadovat, aby se nekalé soutěže zdržel nebo aby odstranil závadný stav. Dále může požadovat přiměřené zadostiučinění, náhradu škody a vydání bezdůvodného obohacení.
36. Podle ust. § 2951 odst. 2 občanského zákoníku se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
37. Podle § 2984 odst. 1 občanského zákoníku je zlehčováním jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu.
38. Podle ust. § 2984 odst. 2 občanského zákoníku je zlehčováním i uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobily tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).
39. Žalobci se předně domáhali uložení povinnosti žalovaným zdržet se šíření konkrétních informací ve výroku uvedených o žalobcích. Účelem zdržovacího nároku ve smyslu § 2988 občanského zákoníku je zamezit rušiteli, aby pokračoval v nekalé soutěži, nebo aby neuskutečnil hrozící nekalou soutěž v budoucnosti. V případě zabránění v pokračování v nekalé soutěži je pak

podstatné, aby v době rozhodnutí soudu (§ 154 odst. 1 o. s. ř.) nekalosoutěžní jednání trvalo, nebo sice netrvalo, ale s ohledem na skutečnosti, které tady jsou v době rozhodnutí soudu, by bylo možné důvodně předpokládat, že rušitel bude opět v budoucnu v nekalé soutěži pokračovat. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 24. dubna 2012, sp. zn. 23 Cdo 4532/2011 uvedl, že zdržovací nárok je nárokem působícím do budoucna. Aby mu mohlo být vyhověno, je nutné prokázat, že uložení dané povinnosti je do budoucna nezbytné, tedy že závadné jednání trvá nebo hrozí. Pro posouzení, zda lze vyhovět zdržovacímu nároku za situace, kdy před rozhodnutím soudu ve věci samé již závadné jednání netrvalo, ale přitom důvodně hrozí jeho opakování, jsou přitom rozhodná „jedinečná skutková zjištění soudu v každé jednotlivé věci“, zejména pak zjištění ohledně toho, kdy rušitel závadného jednání zanechal a z jakých důvodů tak učinil.

40. Jelikož žalobci netvrdili, že by aktuálně předmětná tvrzení byla žalovanými někde uváděna, soud žalobce vyzval v souladu s ust. § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. k tomu, aby v souladu s výše citovanou judikaturou uvedli, v jakých konkrétních skutečnostech spatřují žalobci, že hrozí nebezpečí, a to u každého jednotlivého z žalovaných, že by mohlo být namítané jednání opakováno. Žalobci setrvali na názoru, že nic takového není třeba ani uvádět a ani prokazovat, tedy i přes výzvu soudu žádná tvrzení v tomto směru nedoplňovali a ani nenavrhli žádných důkazů. Soud nemá za to, že ze skutečnosti, že dle žalobců postačí jen, že bylo nekalosoutěžně jednáno, by bylo možné dovozovat, že reálně hrozí opakování namítaného jednání. Současně nelze ani přehlédnout, že tato povinnost má být uložena každému z celkem 4 žalovaných, tedy se nelze spokojit pouze s obecnými tvrzeními a je třeba, aby konkretizace byla ve vztahu ke každému z žalovaných. Za situace, kdy i žalovaní č. 1 až 3 uvádějí, že své námitky uvedené ve výroku ad I. vůči metodě žalovaného a) po získání akreditace od Ministerstva zdravotnictví již neprezentují, a současně žalobci nenavrhli ničeho, že čeho by bylo možno usuzovat na hrozbu opakování, lze důvodně usuzovat, že zde není žádný relevantní důvod pro závěr, že je zde hrozba v pokračování žalovaných, soud žalobu v rozsahu tohoto zdržovacího nároku jako nedůvodnou zamítl (výrok I.). Soud současně má za to, že považuje za velmi problematickou i aktivní legitimaci žalobců b) a c) k uplatnění těchto nároků, neb bylo hovořeno pouze o žalobci a), ale s ohledem na skutečnost, že těmto nebylo možné vyhovět, soud již dále věcnou legitimaci všech žalobců nezkoumal, neb výrok by nebyl jiným.
41. Dalším nárokem žalobci požadovali, aby bylo žalovanému č. 4 uloženo odstranit sdělení ze stránek xxx a xxx. Prvně soud zkoumal, zda i při prokázání důvodnosti návrhu lze tomuto vyhovět ve vztahu ke stanovisku, které bylo uveřejněno v kartě W. M. na webových stránkách xxx. Soud žalobce vyzval, aby doplnili skutková tvrzení ohledně článku ve španělském jazyce z webu xxx, že se jedná o článek žalovaného č. 4 a webové stránky žalovaného č. 4. K tomu žalobci uvedli, že webové stránky xxx provozuje jiný subjekt, ale publikace stanoviska, které je žádáno k odstranění, byla na základě prosby, pokynu či jiného aktu žalovaného č. 4. Současně ale i přes výslovnou výzvu k navržení důkazů, nebyly ke skutkovému tvrzení spočívající v prosbě, pokynu či jiného aktu žalovaného č. 4 navrženy žádné důkazy. Jelikož žalovanému č. 4 má být uložena povinnost odstranit předmětný článek a žalobci tvrdí, že se jedná o webové stránky jiného subjektu než žalovaného č. 4, současně ale ani netvrdí a neprokazují, že by žalovaný č. 4 měl reálnou možnost sám splnit žalobci žádanou povinnost, soud žalobu v této části považoval za naprosto nedůvodnou a zamítl ji, neb nelze požadovat uložení povinnosti, kterou žalovaný nemá jak splnit. (část výroku II.)
42. Dále soud zkoumal, zda je důvodu k tomu uložit žalovanému č. 4 povinnost odstranit sdělení ze stránek xxx a současně i důvodnost návrhů vůči jednotlivým žalovaným k odčinění nemajetkové újmy, která měla namítaným jednáním žalobcům vzniknout. Žalobci všechny tyto své nároky požadovali z titulu ochrany před nekalou soutěží.

43. Soud uvádí, že je nezbytné věc posuzovat nejen z pohledu každého z žalobců, ale i z pohledu každého z žalovaných. Soud tedy zkoumal, zda je vůbec každý z žalovaných, na základě skutkových tvrzení žalobou uplatněných, pasivně legitimovaným, když soud dospěl k závěru, že nikoli. Žalobu je nutné ve vztahu ke všem výrokům požadovaných po žalovaném č. 3 zamítnout již jen pro nedostatek pasivní legitimace. Vůči žalované č. 3 byl namítán dopis ze dne 17. ledna 2016, mail ze dne 18. ledna 2016 a „*Stanovisko RL-Corpus s.r.o. a ČESKÉ VOJTovy SPOLEČNOSTI – výukový tým z.s. (ČVS) k publikaci Mgr. V. K.: Xxx xxx xxx xxx*“ ze dne xxx. V průběhu řízení bylo prokázáno, že veškerá sdělení v těchto obsažená byla sice podepsána žalovaným č. 3, ale tento jednal za Spolek česká vojtova společnost – výukový tým z.s. Z dopisu, mailu i stanoviska je naprosto zřejmé, že žalovaný č. 3 nejednal jako fyzická osoba, ale že jednala osoba odlišná od žalovaných. Žalobu vůči žalovanému č. 3 je tedy třeba zamítnout již jen z tohoto důvodu. Pokud se jedná o žalovaného č. 2, pak tento se sice také vyjadřoval jako předseda klinické zájmové skupiny terapeutů Vojtovy metody, ale tato nemá žádnou subjektivitu, tedy jednání je přímo přičitatelné žalovanému č. 2.
44. Soud tedy dále zkoumal, zda byly naplněny podmínky nekalé soutěže. Nekalou soutěží je dle citované § 2976 občanského zákoníku jednání v hospodářském styku, jež je v rozporu s dobrými mravy a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům či zákazníkům. Generální klauzule je na místě vykládat tak, že pokud dané jednání nesplňuje kumulativně všechny tři podmínky generální klauzule, nelze je považovat za jednání nekalé soutěže (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 32Cdo 166/2008).
45. V řadě prvé řadě soud řešil, zda namítané jednání je jednáním v hospodářské styku (první podmínka generální klauzule nekalé soutěže a jež je pojmově širší, než je oblast soutěže hospodářské, srov. rozhodnutí Nejvyššího soud sp.zn. 23 Cdo 2343/2009), kdy hospodářský styk je uskutečňován prostřednictvím všech činností, vazeb a vztahů, které směřují k uspokojování potřeb, pokud jejich pohnutkou nebo skutečným následkem je docílení vlastního či cizího hospodářského prospěchu, přičemž nejde jen o dosažení zisku (srov. Petrov, J., Výtisk, M., Beran, V. a kol. Občanský zákoník. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2017, s. 2931). Z právní teorie vyplývá, že pojem je třeba vykládat v návaznosti na pojem soutěžitele z hlediska účelu ochrany proti nekalé soutěži velmi široce, kdy ve vztahu soutěžitelů nejsou jen přímí soutěžitelé, ale vůbec všechny subjekty, které působí v podobných, nebo navzájem substituovatelných oborech nebo hospodářských činnostech (srov. např. Obchodní zákoník, Komentář, Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kol., C. H. Beck, 9. vydání 2004, str. 125-126, či usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29Odo 106/2011, či sp.zn. 23Cdo 2343/2009). Žalobci a) a c) i žalovaný č. 1, 2 a 3 jsou přímými konkurenty na trhu v České republice při poskytování rehabilitačních služeb, tedy jejich jednání je jednáním v hospodářské soutěži. Pokud bylo namítáno, že žalobci získali akreditaci ke vzdělávání až později, tak soud má za to, že lze hovořit o soutěži i ve vzdělávání s ohledem na to, že tyto činili kroky k tomu, aby i na tomto trhu mohli působit.
46. Pokud se jedná o žalobce b), pak soud nemohl přehlédnout, že žalobce b) vznikl až ke dni 17.2.2016, tedy jednání před tímto datem (dopis a e-mail z ledna 2016), nemohla být vůči němu jednáními v hospodářské soutěži, neb se žalobce b) žádné soutěže ani nemohl účastnit a ani na trh vstupovat, neb neexistoval. Žaloba žalobce b) je tedy v této části nedůvodnou a soud jí zamítl.
47. S ohledem na námítky žalovaného č. 4 soud zkoumal, zda lze i ve vztahu k němu mít za to, že jeho jednání je jednáním v hospodářské soutěži. Prvně je třeba zmínit, že žalovaný č. 4 je dobrovolným spolkem, jehož předmětem činnosti je podpora a využití lokomočního principu v diagnostice a terapii dle vědeckých poznatků vyvinutých Dr. V. Vojtou. Sdružení podporuje výlučně a přímo veřejně prospěšné účely a působí nezištně. Je tedy zřejmé, že se přímo hospodářské soutěže v České republice neúčastní. Soud však věc posuzoval i z pohledu toho, že

žalovaný č. 4, jako sdružení věnující se podpoře a využití Vojtovy metody, mohl svými vyjádřeními zasáhnout do hospodářské soutěže v oblasti vzdělávání a poskytování rehabilitačních služeb v ČR. Soud s ohledem na široké chápání hospodářské soutěže i vztahy ke konkurenční Vojtově metodě dospěl k závěru, že lze hledět na žalovaného č. 4 jako na soutěžitele ad hoc, neboť výroky žalovaného č. 4 mohly zasahovat hospodářskou soutěž.

48. Dále soud zkoumal, zda namítané jednání je jednáním, které je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo zákazníkům. Pakliže možným následkem těchto jednání je vznik prospěchu na straně žalovaných č. 1 až 3 v podobě získání většího počtu zákazníků, a to na úkor konkurence, kterou představuje žalobce a) a c), je soudem zjištěné jednání žalovaných způsobilé přivodit žalobcům nemajetkovou újmu, která je současně způsobilá nepříznivě ovlivnit jejich soutěžní postavení na vymezeném konkurenčním trhu. Stejný následek v podobě úbytku, popř. i nezvýšení počtu zákazníků, může mít i jednání žalovaných, pakliže veřejně rozšiřují (prostřednictvím svých webových stránek) jakékoliv, nikoliv pozitivní informace o žalobcích, respektive o metodě, kterou žalobci ve shodě používají. Pokud se žalovaného č. 4 týká pak i v tomto případě má soud za to, že i jeho jednání je způsobilé ovlivnit soutěžní postavení jednotlivých subjektů zjevně používajících dvě konkurenční rehabilitační metody.
49. K podmínce, tj. k otázce dobrých mravů soud uvádí, že pojem dobrých mravů zákonná úprava obecně nedefinuje, je zřejmé že dobré mravy netvoří uzavřený normativní systém, jsou spíše měřítkem etického hodnocení konkrétních situací a jejich souladu s obecně uznávanými pravidly slušného a poctivého jednání; rozpor jednání s dobrými mravy je třeba posuzovat v každém případě individuálně s přihlédnutím ke všem konkrétním okolnostem jednání účastníků v příslušném období a jejich tehdejšímu postavení, a to i co do podmínky časového vymezení trvání takového jednání (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Odo 189/2005). V rozporu s dobrými mravy soutěže je takové jednání, které se nachází za hranicí přípustné agresivity při soutěžení na trhu a které je ve vztahu k ostatním soutěžitelům zákeřné, podvodné či parazitující, nebo je ve vztahu k zákazníkům klamavé (srov. např. rozsudek ze dne 10. ledna 2011, sp. zn. 23 Cdo 5184/2009, a ze dne 30. října 2014, sp. zn. 23 Cdo 3338/2012, shodně sp.zn. 23 Cdo 2944/2015). V dané věci soud jednání posuzoval jako zlehčování podle § 2984 odst. 1 o. z., podle něž je zlehčováním jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu. V dané věci je zřejmé, že ve vztahu mezi soutěžiteli jde o zákonnou výjimku ze základního práva každého na šíření informací a na svobodu projevu (srov. čl. 1 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod), odůvodněnou v tomto případě existencí základního práva na výkon (nerušeného) podnikání podle č. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a práva na účast v hospodářské činnosti neomezenou činností jiného soutěžitele. Nejde-li tak o přípustnou srovnávací reklamu podle § 2980 občanského zákoníku, nebo o oprávněnou obranu ve smyslu § 2984 odst. 2 věta druhá občanského zákoníku, je soutěžitelům v zásadě zapovězeno veřejně podávat jakékoliv informace o jiném soutěžiteli nebo o výsledcích jeho soutěžní činnosti, ať již jsou či ne pravdivé, za předpokladu, že takové informace mohou soutěžiteli přivodit újmu, která je schopna negativně ovlivnit jeho postavení na trhu. Každý slušný a poctivý soutěžitel se totiž má soustředit v rámci soutěžního boje pouze na propagaci své osoby a své činnosti, nikoliv na kritiku osoby jiného soutěžitele nebo výsledků jeho soutěžní činnosti. Nesleduje-li tak soutěžitel svým chováním na trhu podporu pouze odbytu svých produktů, ale naopak snížení odbytu jiného soutěžitele paušálním vynášením kritických výroků, natož negativně vyznívajících, je takové jednání vždy v rozporu s dobrými mravy soutěže. Z pohledu základní skutkové podstaty nekalé soutěže podle § 2976 odst. 1 občanského zákoníku je přitom nerozhodné, zda se tak stane pouze jednou, nebo i opakovaně.

50. V daném případě v průběhu řízení bylo prokázáno, že žalovaný č. 1, 2 a 4 uváděli sdělení, která se primárně distancovala od použité metody nazvané jako Vojtova metodika xxx. Konkrétně uváděli, že žalobce a) nebyl vyškolen ve Vojtově metodě, neabsolvoval kurz u žalované č. 1, není v odborném kontaktu s žalovanou č. 4, ani terapeutu, nezaznamenali žádné publikace, nemá kompetence se k Vojtově metodě vyjadřovat, v knize jsou faktické odborné chyby, metoda nenavazuje na principy popsané prof. Vojtou, aktivita označena za rizikovou, pracuje izolovaně a nemá zpětnou vazbu. Za této situace je nerozhodné, byly-li by informace i pravdivé, resp. zda-li pravdivými údaji byla podložena ona negativně vyznívající hodnotící kritika. V dané věci je totiž podstatné, že se jedná právě o negativně vyznívající kritiku zejména žalobce a) a jeho knihy o jeho metodě.
51. Soud ale i zkoumal, zda se v dané věci nejedná o oprávněnou obranu ve smyslu § 2984 odst. 2, věta druhá občanského zákoníku, když dospěl k závěru, že se jedná o obranu, která je právě tímto ustanovením upravena. Soud posuzoval věc v celém kontextu, kdy nelze přehlédnout, že žalobce a) vyvinul metodu, kterou mohl pojmenovat jakýmkoli způsobem – svým jménem, jménem odpovídajícím způsobu provádění, jménem vycházejícím z místa jeho působení apod. Možnosti názvu jsou prakticky neomezené, přesto ale zvolil jméno navazující na produkt, který je žalovanými dlouhodobě prezentován, uplatňován a užíván. Nelze přehlédnout, že Vojtova metoda je velmi známá nejen mezi odborníky, ale i laiky, a to nejen v České republice, ale i celosvětově. Žalobce a), který metodu pojmenoval, zcela vědomě a úmyslně svou vlastní metodu nazval tak, aby tato metoda se vztahovala k názvu Vojtovy metody. Soud nemůže přehlédnout, že bylo v průběhu řízení prokázáno, že žalobce a) při volbě názvu metody vědomě a cíleně zvolil název odpovídající názvu Vojtovy metody. Dokonce z provedeného dokazování plyne, že tento zvolil i s úmyslem těžit z tohoto mezinárodně uznávaného názvu nejen v České republice, ale celosvětově. Není bez zajímavosti, že ani on sám v e-mailové komunikaci neargumentoval při dotazu ohledně názvu tím, že by jím vyvinutá metoda byla metodou úzce spojenou s Vojtovou metodou, ale zejména tím, že na tento název již získal grant, na jeho metodu by mu žádný grant nedali a že chce těžit ze známosti názvu Vojtova metoda. Jelikož žalobce a) nazval metodu shodně pouze s dovětkem, soud zkoumal i ten. Samotný dovětek totiž naznačuje, že v případě metody žalobce a) se jedná o jakousi vylepšenou verzi produktu žalovaných, označení „xxx xxx“ totiž odpovídá představě, že bude lepší, rychlejší, kvalitnější, účinnější, šetrnější a vše, co si zákazník s novou generací služby jen může představit. Již jen název metody žalobce a), s nímž vstoupil na relevantní trh poskytování rehabilitačních služeb a i později na trh vzdělávání, je názvem nejen navazující na soutěžní výkony ostatních soutěžitelů žalovaných č. 1 až 3, ale dokonce volba názvu byla provedena tak, aby výkony žalovaných zákazníci vnímali jako zastaralé, nemoderní, prostě ty o generaci starší. Za této situace, má soud za to, že reakce žalovaných byla a je oprávněnou obranou. Žalovaní se totiž ve svých vyjádřeních primárně distancují od metody žalobce a) a jejího spojení s metodou, kterou používají oni. Nelze pak ani přehlédnout, že primární vyjádření z roku 2016 byla podstatně ostřejší, než je tomu v současném vyjádření. To platí zejména s ohledem na vyjádření na webu xxx, když je naprosto zřejmé, že toto směřuje k tomu, aby informovalo osoby o tom, že metodu žalobce a) nelze zaměňovat s metodou používanou dlouhodobě žalovanými. S ohledem na námítky žalobců soud uvádí, že nemá za to, že by byla jakkoli omezována svoboda bádání či vědeckého zkoumání, tato není vyjádřeními zasahována. Jakákoli vymezení totiž primárně směřují proti výběru názvu metody, který byl úmyslně zvolen tak, aby navazoval na výkony žalovaných. Posledně soud uvádí, že nelze přehlédnout ani to, že i z provedeného dokazování plyne, že reálně dochází k zaměňování obou metod, kdy V. V., který byl zákazníkem žalobce a), byl zjevně přesvědčen, že provádí „klasickou“ Vojtovu metodu. Soud tedy shrnuje, že reakce všech žalovaných shledává jako oprávněnou obranu, tedy v dané věci není jednání jednáním rozporným s dobrými mravy, tedy se ani nejedná o jednání nekalosoutěžní. Žaloba je tedy nedůvodnou a soud tuto dále výroky č. II až VI. zamítl. Obdobně to platí i ve vztahu k výroku I.

52. Pouze pro úplnost soud uvádí, že veškerá vyjádření žalovaných směřují k žalobci a) a jeho knize, přímo o žalobcích b) a c) se nezmiňují, když současně žalobce b) a c) žalují pouze z toho důvodu, že jsou propojeni osobou žalobce a). Soud by toto musel při rozhodování o nemajetkové újmě zohlednit. Současně v případě požadavku na náhradu nemajetkové újmy zákon upřednostňuje nepeněžitou satisfakci, avšak pro zcela specifické a výjimečné případy umožňuje zadostiučinění i ve formě peněžní. Zákon nevylučuje ani jednu ani druhou formu zadostiučinění a nevylučuje ani jejich souběh, tj. případné přiznání obou forem zadostiučinění vedle sebe. (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 5. 2006 ve věci sp. zn. 32 Odo 511/2006). Pro přiznání přiměřeného zadostiučinění v penězích musí být ale v řízení prokázáno, že poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, a to v takovém rozsahu nebo takového druhu, že nepostačuje její vyrovnaní přiměřeným zadostiučiněním v nepeněžitě formě. (srov usnesení Nejvyššího soudu ČR - senátu ze dne 30. 3.2020, sp. zn. 23 Cdo 4263/2019).
53. Soud v odůvodnění rozsudku pro stručnost nerozvádí dílčí skutková zjištění učiněná z dalších v řízení provedených a shora nezmiňovaných důkazů, ježto tyto výsledně neměly pro rozhodnutí o věci samé podstatný význam. Současně byly zamítnuty další (neprovedené) důkazní návrhy účastníků, neboť tyto soud považoval s ohledem na závěry výše uvedené za nadbytečné.
54. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný č. 1 byl ve sporu plně úspěšný (částečně nedůvodná žaloba byla vzata zpět a částečně žaloba zamítnuta) a vznikly mu náklady v celkové výši 37 662,73 Kč, představující náklady právního zastoupení. Zástupce žalovaného ve věci vykonal 7 úkonů právní služby, za něž mu náleží odměna v plné výši, t.j. do zpětvzetí 4 300 Kč a po zpětvzetí 3 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ve věci samé ze dne 27.3.2018, účast na jednáních dne 7.9.2021, 2.11.2021 – 2 úkony, neb delší 2 hodiny, a 3.2.2022– 2 úkony, neb delší 2 hodiny) dle § 7 bodu 5., § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a 4 písm. a) a § 11 odst. 1 bod a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) a ohledně soudního roku ve spojení s odst. 3, 1 úkon, za něž náleží odměna v poloviční výši, neboť vyjádření 1.11.2021 bylo pouze ohledně souhlasu ze zpětvzetím dle § 11 odst. 2 AT, vše ve spojení s § 12 odst. 4 AT (zastoupení 2 osob). K nim je třeba připočítat 9 režijních paušálů, první dva úkony za 2/3 s ohledem na společné zastupování 3 osob, ostatní úkony á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT a cestovné 10 972,45 Kč za 3krát cestu z Olomouce do Prahy a zpět (560km) osobním automobilem tovární značky VW, RZ xxx, o průměrné spotřebě 6,73 litrů a v roce 2021 ceně nafty 27,20 Kč a opotřebení 4,4 Kč/km, v roce 2022 ceně nafty 36,10 Kč a opotřebení 4,7 Kč/km a náhrady za ztrátu času 1 800 Kč za tři cesty 6krát půlhodinu na jednu cestu po 100 Kč a 21% DPH ze součtu těchto položek dle § 137 o.s.ř. Náhrada za neúspěšné odvolání není účelným nákladem na bránění práva. Celkové náklady na zastoupení 2 účastníků byly 75 325,46 Kč, tedy na každého z účastníků připadá jedna polovina. O povinnosti žalobců uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalovaného č. 1 bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř.
55. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný č. 2 byl ve sporu plně úspěšný (částečně nedůvodná žaloba byla vzata zpět a částečně žaloba zamítnuta) a vznikly mu náklady v celkové výši 37 662,73 Kč, představující náklady právního zastoupení. Zástupce žalovaného ve věci vykonal 7 úkonů právní služby, za něž mu náleží odměna v plné výši, t.j. do zpětvzetí 4 300 Kč a po zpětvzetí 3 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ve věci samé ze dne 27.3.2018, účast na jednáních dne 7.9.2021, 2.11.2021 – 2 úkony, neb delší 2 hodiny, a 3.2.2022– 2 úkony, neb delší 2 hodiny) dle § 7 bodu 5., § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a 4 písm. a) a § 11 odst. 1 bod a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) a ohledně soudního roku ve spojení s odst. 3, 1 úkon, za něž náleží odměna v poloviční výši, neboť vyjádření 1.11.2021 bylo pouze ohledně souhlasu ze zpětvzetím dle § 11 odst. 2 AT, vše ve spojení s § 12 odst. 4 AT

(zastoupení 2 osob). K nim je třeba připočítat 9 režijních paušálů, první dva úkony za 2/3 s ohledem na společné zastupování 3 osob, ostatní úkony á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT a cestovné 10 972,45 Kč za 3krát cestu z Olomouce do Prahy a zpět (560km) osobním automobilem tovární značky VW, RZ xxx, o průměrné spotřebě 6,73 litrů a v roce 2021 ceně nafty 27,20 Kč a opotřebení 4,4 Kč/km, v roce 2022 ceně nafty 36,10 Kč a opotřebení 4,7 Kč/km a náhrady za ztrátu času 1 800 Kč za tři cesty 6krát půlhodinu na jednu cestu po 100 Kč a 21% DPH ze součtu těchto položek dle § 137 o.s.ř. Náhrada za neúspěšné odvolání není účelným nákladem na bránění práva. Celkové náklady na zastoupení 2 účastníků byly 75 325,46 Kč, tedy na každého z účastníků připadá jedna polovina. O povinnosti žalobců uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalovaného č. 2 bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

56. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný č. 3 byl ve sporu plně úspěšný (částečně nedůvodná žaloba byla vzata zpět a částečně žaloba zamítnuta) a vznikly mu náklady v celkové výši 38 901,50 Kč, představující náklady právního zastoupení. Zástupce žalovaného ve věci vykonal 8 úkonů právní služby, za něž mu náleží odměna v plné výši, t.j. do zpětvzetí 4 300 Kč a po zpětvzetí 3 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ve věci samé ze dne 27.3.2018 a 13.1.2022, účast na jednáních dne 7.9.2021, 2.11.2021 – 2 úkony, neb delší 2 hodiny, a 3.2.2022– 2 úkony, neb delší 2 hodiny) dle § 7 bodu 5., § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a 4 písm. a) a § 11 odst. 1 bod a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) a ohledně soudního roku ve spojení s odst. 3 AT, 1 úkon, za něž mu náleží odměna v poloviční výši, neboť posledním úkonem bylo jednání, na němž bylo pouze vyhlášeno rozhodnutí (dne 11.2.2022) dle § 11 odst. 2 AT, příprava a převzetí a vyjádření ze dne 27.3.2018 ve spojení s § 12 odst. 4 AT (zastoupení více osob). K nim je třeba připočítat 9 režijních paušálů, první dva úkony za 1/3 s ohledem na společné zastupování 3 osob, ostatní úkony á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT. O povinnosti žalobce uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalovaného bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

57. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaný č. 2 byl ve sporu plně úspěšný (částečně nedůvodná žaloba byla vzata zpět a částečně žaloba zamítnuta) a vznikly mu náklady v celkové výši 112 344 Kč, představující náklady právního zastoupení. Zástupce žalovaného ve věci vykonal 8 úkonů právní služby, za něž mu náleží odměna v plné výši, t.j. do zpětvzetí 4 300 Kč a po zpětvzetí 3 500 Kč (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ve věci samé ze dne 16.11.2018, 23.8.2021 a 14.1.2022, účast na jednáních dne 7.9.2021, 2.11.2021 – 2 úkony, neb delší 2 hodiny, a 3.2.2022– 2 úkony, neb delší 2 hodiny) dle § 7 bodu 5., § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a 4 písm. a) a § 11 odst. 1 bod a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (AT) a ohledně soudního roku ve spojení s odst. 3. K nim je třeba připočítat 9 režijních paušálů á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 3 AT a 21% DPH ze součtu těchto položek dle § 137 o.s.ř., náklady na překlady a ověřování listin doložených fakturami celkem ve výši 61 930 Kč, náklady na ubytování jednatele žalovaného č. 4 ve výši 2 780 Kč a posledně náklady na cestovné vlakem jednatele žalovaného č. 4 ve výši 2 380 Kč. Náklady na vyjádření ze dne 2.11.2021 soud považuje za neúčelné, neb připomínky uvedené v tomto samostatném podání mohly být uplatněny při jednání, nebo v následujícím podání. O povinnosti žalobců uhradit náklady řízení k rukám zástupce žalovaného č. 4 bylo rozhodnuto dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

58. Lhůta k plnění všech povinností byla určena dle § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí nebo podat návrh na provedení exekuce.

Praha 11. února 2022

Mgr. Jana Příbylová
soudkyně